Dimecres 6 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 8,22-26): En aquell temps, Jesús amb els seus deixebles venen a Betsaida. I li porten un cec (...). Escopint-li als ulls i havent-li imposat les mans, li preguntava: «¿Veus alguna cosa?» I mirant enlaire, digué: «Veig els homes, perquè com arbres els veig que caminen». Després novament li imposà les mans sobre els ulls, i començà de veure-hi distintament (...).

Guarició del cec de Betsàida: símbol del camí de la nostra fe

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, ja de camí cap a Jerusalem, Jesucrist realitza un signe de gran significació simbòlica: aquesta recuperació progressiva de la vista representaria el procés recorregut per Pere i els altres —també nosaltres!— de guarició de la nostra ceguesa fins arribar a la confessió completa de Jesús com "Fill de Déu".

Després de la gran època de la predicació a Galilea, aquest és un moment decisiu de Jesús: tant l'encaminar-se vers la creu, com la invitació a seguir-lo tot prenent "la seva creu", distingeixen netament els deixebles de la gent que solament escolta i que no el segueix. Això fa clarament dels deixebles el nucli inicial de la nova família de Jesús: la futura Església.

—Una característica d'aquesta comunitat és que estem "en camí" amb Jesús. I un altre tret és que la nostra decisió d'acompanyar el Senyor es basa en un "veure-ho tot amb nitidesa", en un "conèixer" Jesús, Fill de Déu, que alhora ens obsequia amb una nova i més profunda coneixença del Déu únic.